

TELE VAN A BOROSPOHÁR...

Andalgó (kissé szabadon)

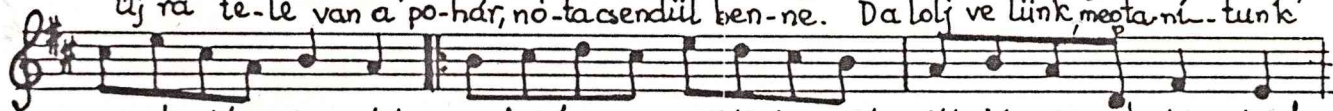
(Vendéglátó dal)

Vers: Rózsa Béla

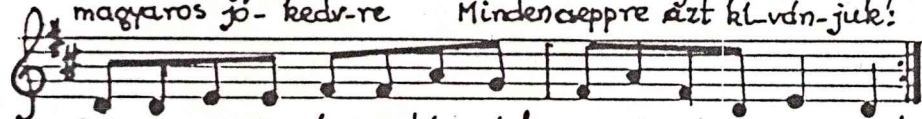
Zene: Keresztes Mihály

Te-le van a boros-po-hár, koccints kedves ven-dég É-rezd ma-gad, úgy mi-ná-lunk,
Új-ra te-le van a po-hár, nó-tacsendiül ben-ne. Da lolj ve-lünk, me-ta-ni-tunk

am-int otthon ten-néd. A-kárhonnan jöttél hozzánk, itt jó szív-vel lá-tunk;
magyaros jó-ke-dv-re Mindencseppre azt ki-ván-juk: e-gész-ség-re vál-jon!

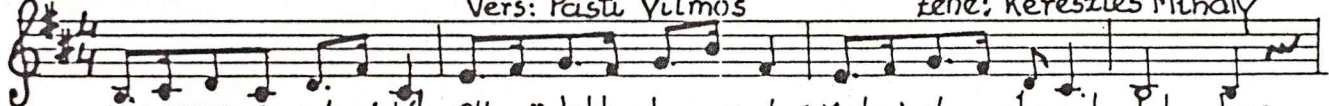
Bármer-re jársz, köszönt hazánk, a mi szép or-szá-gunk.
Barát-ság a legnagyobb kincs e-zen a vi-lá-gon.

VAS MEGYEI SZÉP VÍDÉK...

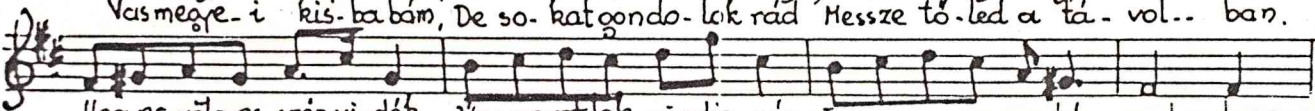
Dinántúli csárdás

Vers: Páisti Vilmos

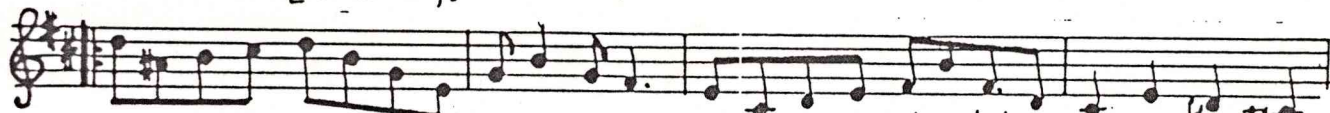
Zene: Keresztes Mihály

Vas megye-i szép vidék, Ott szü-lettem bennz rég (a) Százvi-rá-gos hegyol-dal-ban.
Vas megye-i kis-babám, De so-kat gondo-lok rád Messze tó-led a tá-vol-ban.

Hegyes, völgyes szép vi-dék Úgy szeretlek mindig még Innen messze a tá-vol-ban
Vas megye-i [szép babám] Nem so-kel-ig vársz re-ám (a) Százvi-rá-gos hegyol-dal-ban
[barma lány]

Dinbes-dombos, fenyő-lombos az én hazám Olyan csinos, [olyan bá-jos] [minden kis] [lány]
A legszebb a Dinántúlon az én ba-bám [oly aranyos] [az én ba-bám]

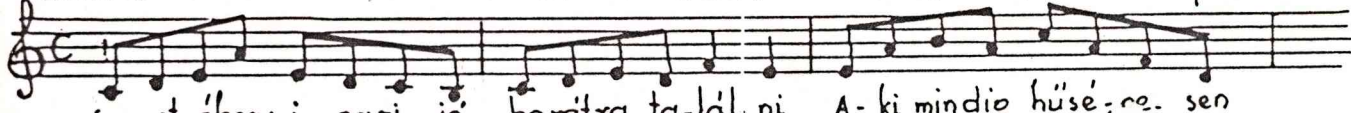
Te rem is ott e-zer jó; Di-ó is, meg magy-ro (a) Százvi-rá-gos hegyol-dal-ban.
Megtartjuk majd a laozit (a) E-gész köm-pek visszhangok (a) Százvi-rá-gos hegyol-dal-ban.

SZERETNÉK EGY IGAZI JÓ BARÁTRA TALÁLNI...

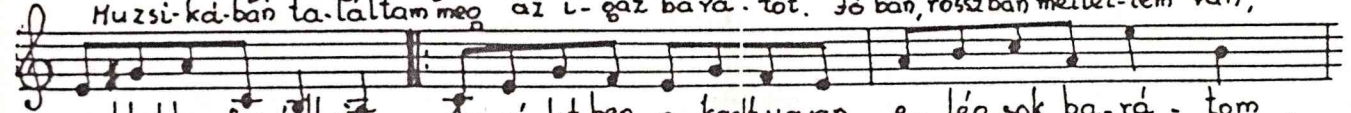
Rubato

Urbán Katalin

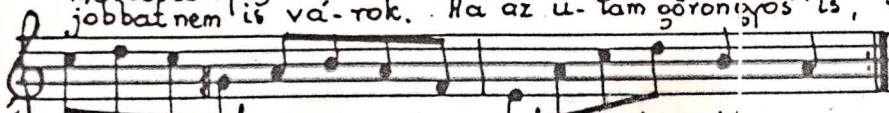
Keresztes Mihály

Szeretnék egy i-gazi jó baráttra ta-lál-ni, A-ki mindig hűsé-re-sen
Muzsi-ká-ban ta-láltam meg az i-gaz ba-rá-tot. Jó ban, rossz ban mellet-tem van,

mellet-tem fog áll-ni Az e'-let ben a-kell ugyan e-léo sok ba-rá-tom
jobbat nem is vá-rok. Ha az u-tam görönyös is, nagy-kátyúkkal raj-ta;

De ő bennük nem maradt más, csak a csalá-dé-som.
I-gazi jó, hű barát-nak ez a legjobb faj-ta.

Copyright Editio Musica Budapest

MIÉRT KELLETT ELKERÜLNYM...

KÉZIRAT!

Rubato

Vers: Lente Lajos

Zene: Keresztes Mihály

Mi-ért kellett el-ke-rül-nöm olyan messze né-kem? Mi-kor itt a nap sem ragyog re-ám olyan szé-pen!
Ha majd újra a két szemed ragyogócsit látom Me-gta-lá-lom a-kor az én régi boldogsá-gom (vett)

Ott maradt a vidámsá-gom és a kac-a-gá-som. Mind a zért van, mert te voltál az én boldogsá-gom.
Bár merre is vis-zaz u-tam hi-cá-ba-vo-gy-tá-vo-l, Nincsen olyan messzeség, mely el-vá-lást e-gy-más-tól.

KORÁN REGGEL...

Csárdás

Vers: Tüttö János

Zene: Keresztes Mihály

Korán reggel ritkán fült a ri-gó, Udva rolni a lányoknak so-sem jó Mert a legény
Sárgarépa petrezselem mogyo-ro Errefe-lé az fültüli a ri-gó A menyecske

mindegyforma, Valamennyi az a kar-fa, Hogyha csó-ko-t ad a legény szá-já-ra; Hama-ro-san lagzi
szív-ből szer-et, Csó-ko-l hat-od, ö-lel-he-ted, Szerel-mének soha sincsen nagy-d-ra; Csak annyit kér: tégy la-
ge-ny u-tá - na.
ka-tot a szó-d - ra.

E: 4/1984

MÉZES SZÓVAL, HAMIS BÓKKAL...

Rubato

Keresztes Mihály

Balogh Albert

Mé-zes szó-val, ha-mis bók-kal rab-bá tet-tél Ha zugság volt mind az, mi-vel hi-te-get-tél
Ke-ű-zengess, fe-led-tem a mul-tat ré-gen Me-gva-gyunk mi e-gy-más nél-kül na-gyon szé-pen

I-hen sze-re-lem-től u-gyan mit is vár-ják? Nem mondtad, de vártad azt, hogy fél-re áll-ják.
Szer-te-fosz-ott ré-gen minden, a-mi em-lek... A vi-lá-gét vissza hoz-zad so-se men-nél.

AZON TÖRÖM A KIS FEJEM...

E: 2/1985

Keresztes Mihály

Balogh Albert

A zon tör-öm a, kis fe-jem, fér-jhez ké-ne menni De, ed-dig még fe-le-sé-sül
Ha-ma-ro-san fér-jhez me-gyek, a-kadt ké-r-öm né-kem Csó-ko-l vár-ma-g o-da-ha-za

nem kért engem sen-ki. Pedig mond-ják: csí-nos va-gyok; fa-lu, le-ő-szebb lá-ma-g!
mindig az én fér-jem. Szé-p é-jo a ház-as é-let ez-zel e-gy-et ér-tel.

Mé-g sincs a-zi be-köt-né a, fe-jem nem sp-ka-ra.
A-zal nem, ha-gy min-deg-yor-mák a fi-úk; ha fér-jek!

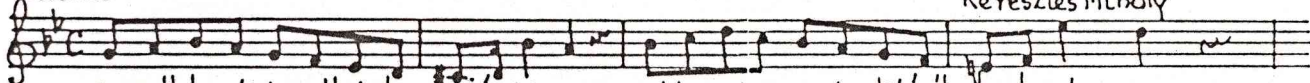
Copyright Editio Musica Budapest

LEGSZEBB, LEGÉDESEBB DALOM...

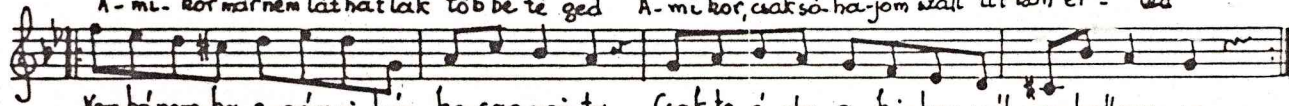
KÉZIRAT!

Rubato

Keresztes Mihály

Legszébb, le-gé-de-sebb dalom né-ked-i-rom S abba szívem minden titkát be-le si-rom
A-mi-kor már nem lát-hat-lak töb-bé-té-ged A-mi-kor, csak só-ha-jom száll tit-ko-n ér-ted

Nem bá-nom, ha e-gész ri-lag ka-cag raj-ta, Csak te é-des, a ki-hez szél me-hal-gas-sa
És a mi-kor mesze so-dor majd az é-let Ez a kis dal én-he-lyet-tem beszél né-ked.

Eszmo (csárdás)

FALM TORNYÁN

Bojtor Imre - Keresztes Mihály

Fa-lum tornyán van egy to-ro-nyó-ra Fi-gyelni sem kell a ka-kas-zó-ra Pon-to-san üt
A ró-zsám-nál vol-tam tegyap es-te To-ronyó-ra épp a ti-zet, ver-te Nem gon-dol-tam
Gönc-ölsze-kér ép-pen ak-kor for-dult, A mi-kor az ó-ra ne-gyet kon-dult Vissza men-tem

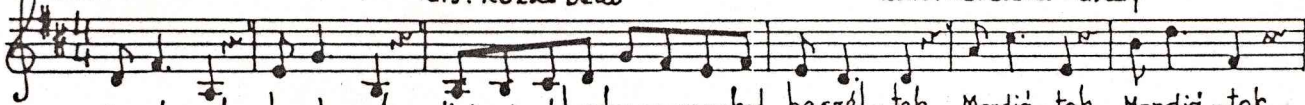
mindig i-de-jé-beo A-kár Nap vö-gy csil-lag van az é-gen.
én pi-tiz ü-tés-re Csak csó-ka-ra és az ó-le-lés-re.
tit-ko-n az ut-cánk-ba Büsz-ke vol-tam én a kis-ba-bám-ra.

LEGÉNYEK

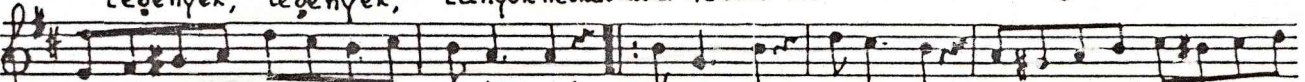
Vers: Rózsa Béla

Zene: Keresztes Mihály

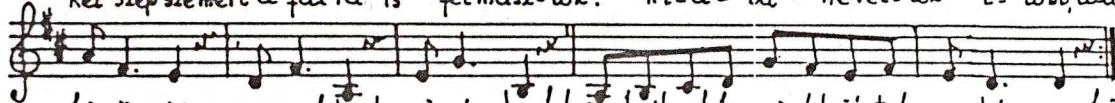
Csárdás

Legé-nyek, legé-nyek, Hej mi-rőlünk na-gyon sokat beszél-tek, Mondjá-tok, Mondjá-tok
Legé-nyek, legé-nyek, Lá-nyok nél-kül mit ér-nek az é-let! Mert csak jár a szá-tok

Hog-egyszá-lig bosz-orká-nyok a lá-nyok Hog-ör-dög, hog-ör-dög, Min-dam-ni-ünk cu-pa-huncut
Két szép sze-mért a fal-ra is fel-mász-tok! Hi-d-ba nevet-tek E-lőbb, ut-tobb ú-gy is be-lé-nt

kis ör-dög Hog-csak bajt csi-ná-lunk! De hát ak-kor mi-ért jártok u-tá-nunk?
szeret-tek. A-kár hogy ug-ri-tok Nem lé-pi-ét min-degyő-tök az ár-ko-t.

Rubato

AZÓTA, HOGY MEGLÁTTALAK...

Vers: Sztáray Márton

Zene: Keresztes Mihály

A-zó-ta, hog-meg-lát-ta-lak, csak te-rö-lad ál-mo-dom. Te vagy mind-en-gon-dolat-om, hoz-zá-d-zsál-e kis-dalom
Nem tud-nám már el-kép-zel-ni az é-le-tem nél-kü-léd lé-gy-vá-ló-ság, ne-csak ál-om, a-kt-nek-em a szí-ve-det

Nó-ta-zám-nán ü-zet nem hog- Te vagy az én min-de-nem Re-ly-tad mi-lit szo-ma-ni, vagy bold-gos-sá-g az é-le-tem.
Jár-ve-kem az é-let út-ját szerel-me-sen, bol-do-gan-.. Ak-kor az én é-le-tem-ből min-den bán-at el-su-han.

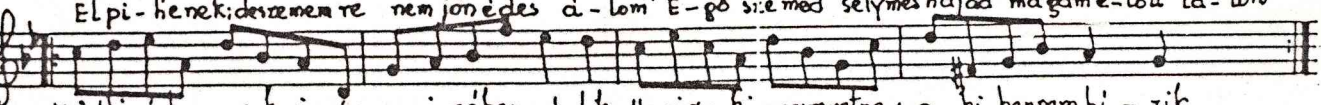
ELREPÜLNEK A MADARAK.

Bojtor Imre - Keresztes Mihály

Rubato

El-re-pül-nek a ma-da-ruk mesze dél-ke-let-re, A-mi-ó-ta mesze mentél, nincs a ki-sze-ret-ne
El-pi-he-nek; de sze-mem-re nem jön é-des a-lom É-gő-si-e-med se-ly-mes ha-fad ma-gam e-lőtt lá-tor

Mind hi-a-ba a sok vi-rág, ami né-ken pi-lék, Ha-ni-nis a ki-me-se-re-tye s a-ki ben-nem bi-zik.
É-gő-sze-med ismét ra-gyog, ú-gy né-z-ve mint ré-gen. Gyere vissza, ne hag-gyá-el, ma-radj mind-ig vé-lem.